

Hubert Fromlet

Stockholm / Kalmar/ Växjö, October 3 , 2013

Visiting Professor of International Economics at Linnaeus University (LNU), Kalmar and Växjö

hubert.fromlet@gmail.com hubert.fromlet@lnu.se tel / phone 070 768 4992
from abroad ++ 46 76 1420 705

Årets nobelpriskandidater – vem vinner ekonomipriset 2013?

Who wins the Nobel Prize in Economics in 2013?

Summary in English

It is, as usual, hard to predict this year's winner of the Nobel Prize in economics (formally: "The Riksbank's Prize in Economic Sciences in Memory of Alfred Nobel"). There are around 200-300 serious candidates. The method should be to identify certain research areas that are - or should be - on the "waiting list" for the Prize and then to find some outstanding pioneers in these fields. The guess has to be done in this order. In the past four years out of five, I got all names right by using this method (which certainly does not rule out that I may be wrong this year). Betting odds usually do not serve as an appropriate guideline. Last year, my usual approach did not work. I got wrong because a similar research area was awarded as late as in 2007. At that occasion, I felt quite surprised that last year's co-winner Alvin Roth was not among the winners.

Areas that could be interesting this year are particularly growth and development theory from both the macroeconomic and the microeconomic angle, business cycle research and private consumption - but also theory of firms, theory of incentives, and still some parts of finance and - as always - certain important macro- and microeconomic methodological and econometrical breakthroughs; particularly growth and development can be analyzed with both macroeconomic and microeconomic approaches. Microeconomic experimental research is clearly gaining momentum. And I would not rule out economic research topics with interdisciplinary links to psychology, politics, sociology, law and regulations, the environment and health - despite the recognition of sociology and economics four years ago.

Most of text of this article is in Swedish - but there are headlines in English above the four specific tables with my own main candidates (at the end of this paper). Most candidates come again from the U.S. From there, Paul Romer, Robert Barro, Elhanan Helpman, Gene Grossman, Jerry Hausman, Lars Peter Hansen, Kevin Murphy, Robert Hall, Oliver Hart, Anne Krueger and Robert Shiller are my favorite candidates. If the award goes to Europe, Jean Tirole (Toulouse) should be the most given candidate, and Alberto Alesina and Richard Blundell his main European challengers. From Asia - Israel excluded - I see again Avinash Dixit as the main candidate and Jagdish Bhagwati/Partha Dasgupta as his main challengers.

*Totally, I present **four lists** of personally favored candidates: a very narrow one (page 7, **10 candidates**), a relatively narrow one (page 7, around **20 candidates**) and a broader one (page 9-10, around **40 candidates**, among them 15 with strictly neutral probability preferences). **10 joint combinations of names** and areas (page 8) are taken up as a quite new approach - but analysts of my tables should concentrate more on the three other lists.*

Inledning och egen historik

Den 14 oktober är det åter dags att tillkännage årets Nobelpristagare i ekonomi - eller rättare sagt vinnaren av Riksbankens ekonomipris till Alfred Nobels minne. I år är det 44 år sedan Nobelpriset i ekonomi instiftades med anledning av Riksbankens 300-åriga jubileum (och första prisutdelningen år 1969). Det finns fortfarande många forskningsområden/forskare som - trots återkommande kritik - förtjänar få "the Riksbank's Prize in Economic Sciences in Memory of Alfred Nobel", vilket är ekonomiprisets egentliga namn.

En aktuell lista på Nobelpriskandidater omfattar kanske omkring 200-300 namn. Jag nöjer mig även på den stora listan med cirka 40 starka kandidater - och kan givetvis missa årets namn. Det gjorde jag i fjol. Så sent som 2007 gick nobelpriset i ekonomi till en snarlik forskningsinriktning. 2011 års pristagare - Christopher Sims and Thomas Sargent - låg då rätt naturligt överst på min kandidatlista efter en förnyad närmare genomgång av deras forskning. Även 2010 blev hela min "gissningsomgång" rätt, med både forskningsområde och namn: Dale Mortensen, Peter Diamond and Christopher Pissarides. År 2009 hade jag både Elinor Ostrom och Oliver Williamson på min snäva favoritlista. Lika bra gick det året innan annan med Paul Krugman. 2007 överraskades jag dock av resultatet. Inte så mycket för att jag missade att sätta Hurwicz, Maskin och Myerson även på den något bredare listan - utan snarare på det faktum att en beslätad forskningsinriktning tilldelades Nobelpriset bara två år tidigare (vilket givetvis påverkade min egen selektion). Men jag hade då också gärna sett Alvin Roth bland pristagarna med tanke hans viktiga, praktiskt orienterade organ donationsforskning m m. Fem år senare var det dock hans - och Lloyd Shapleys - tur.

2006 blev det emellertid ett bättre resultat, när jag hade placerat Edmund Phelps bland de främsta kandidaterna. 2005 däremot var jag något tveksam till att spelteorin skulle belönas, även om det i alla fall fanns Thomas Schelling på min utvidgade lista. 2004 gissade jag också rätt med Edward Prescott - men trodde ej på statistikerna Engle/Granger året innan (endast tre år efter statistikerna Heckman/Mc Fadden). Åren 2002 och 2001 hamnade jag också delvis rätt med psykologen Daniel Kahneman och den svenskättade (Dalarna) Berkeley-professorn George Akerlof.

Faktum är att hittillsvarande 71 Nobelpristagare haft en genomsnittsalder på nära 70 år och att endast ett fåtal ekonomer varit under 60 år vid utnämningen (exempelvis Samuelson, Heckman, Lucas, Merton, Maskin, Myerson och Krugman). En del Nobelpristagare fick till och med vänta till cirka 80 års åldern och längre, innan de fick den ekonomiska vetenskapens högsta utmärkelse (Coase, Ohlin, Schelling, Hurwicz och Shapley; det två senare med drygt 90 år). Historiens hittills yngsta Nobelpristagare blev Kenneth Arrow and Robert Merton, som vid Nobelpristilldelningen 1972 och 1997 inte hunnit bli mer än 51 respektive 53 år.

Intressanta forskningsområden och namn - generellt

Intressanta forskningsområden med *praktiska tillämpningsmöjligheter* avser för närvarande speciellt mikroekonomin med bland annat experimentell tillväxtforskning, incitamentsteori, kontraktsteori, auktionsmodeller, "theory of firms" och entreprenörskap, juridikens effekter på ekonomin, hälsoekonomi och i stigande grad miljöekonomi. Modern tillväxt- och utvecklingsteori, konsumtion, internationell handel, globaliseringen på olika övergripande nivåer framstår som några intressanta exempel inom makroområdet. Delar av finansiell ekonomi icke att förglömma - med betoning på "delar", eftersom den hittills dominerande "perfekta marknadsteorin" ("Perfect Market Theory") uppenbarligen visade sig i stora stycken som inaktuell eller rent av obsolet åren före och under den alltfjämt rådande finanskrisen.

Inom **makroekonomin** räknas den allmänna tillväxt- och utvecklingsteorin ("growth and development theory"), konjunktur, konsumtion och vissa konjunkturella appliceringsmodeller till de mest relevanta forskningsområdena för innevarande års utnämningsprocess.

Penningpolitik har - märkligt nog - blivit ett nästan bortglömt forskningsämne i Nobelprissammanhang. Kanske på grund av behovet av förbättrade modellstrukturer och - innehåll. Hittills dominerande modeller och teorier har uppenbarligen sina svagheter. Ett annat forskningsspår med koppling till finanskrisen - likviditet inom det finansiella systemet på både mikro- och makronivå - har helt klart fått ökat fokus sedan utbrottet av den globala finanskrisen år 2007. Här finns redan en del betydande forskning, även av något äldre datum - bland annat av eminente fransmannen Jean Tirole.

En rad **mikroekonomiska** forskningsgrenar borde fortfarande ligga speciellt bra till också i år, till exempel "theory of incentives", vissa institutionsekonomiska inslag ("ex" "governance", "moral hazard") och - trots tre utnämningar i en dylik riktning - den alltmer uppskattade experimentella mikroekonomiska forskningen. Själv är jag sedan gammalt också en anhängare av interdisciplinär ekonomisk forskning, vilken i år skulle kunna omfatta bland annat politik, sociologi psykologi, hälsa, miljö, juridik ("law and economics") och inte minst kopplingar till tillväxtteorin. Dock belönades områdena sociologi och - mer indirekt via 2012 bortgångna Elinor Ostrom - miljöforskning så sent som 2009. "Behavioral economics" med sina psykologiska inslag kan framöver åter komma att belönas. Kanske behövs dock fler vetenskapliga (metodiska) genombrott inom detta område. För egen del anser jag att "behavioral finance"-forskarna Robert Shiller och Richard Thaler samt möjligen Ernst Fehr redan idag skulle vara mogna för det högsta vetenskapliga priset i ekonomi. Men varför fick då Thaler inte priset tillsammans med Kahneman och Smith år 2002? Hur som helst, psykologen Kahneman var inte den sista inom "behavioral economics/finance" som kommer att få resa till Nobelfesten - trots många konservativa makroekonomers idoga motstånd.

Ekonomi och politik/institutioner passar bra ihop i många sammanhang - med praktiska tillämpningsområden såsom kontraktbildande, entreprenörskap, regleringar, tillväxt och "emerging markets". Många mikroekonomiska/institutionella forskningsresultat har också bäring i den - trots makroekonomerna Jagdish Baghwatis, Partha Dasguptas, Sebastian Edwards och William Easterlys publikationer - alltså inte tillräckligt uppmärksammade u-land/"emerging market"-forskningen. Den (relativt) nya stora stjärnan inom institutions- och tillväxtforskning - Daron Acemoglu - anses förmodligen fortfarande som alldeles för ung. Men det är nog bara en tidsfråga innan det blir hans tur. Ekonomisk miljöforskning avancerar - men är kanske ännu riktigt mogen för ett - efter Elinor Ostrom - mer renodlat ekonomiskt Nobelpris för miljöforskning. Detta är också mer en tids- än en principfråga. Den svenske veteranen i ekonomisk miljöforskning Karl-Göran Mäler har jag under de senaste åren upplevt som en alltför ofta förbisedd Nobelpriskandidat. Dock ligger nog William Nordhaus och Martin Weitzman något bättre till.

Vidare kommer också framöver att finnas Nobelpristagare med rent teoretisk och matematisk inriktning såsom dynamisk modellforskning, nya jämviktsmodeller, nya statistiska /ekonometrisk metodförbättringar/upptäckter m m.

"Normalt" går ekonomipriset till USA, speciellt på senare år. Hittills har mer än två tredjedelar av pristagarna forskat på andra sidan Atlanten. Sedan 1990-talet har endast tre nobelpristagare i ekonomi varit verksamma vid europeiska universitet; totalt är det cirka ett dussintal européer utav hittills sammantaget 71 Nobelpristagare. Ingen forskare *med verksamhet* i Asien (exklusive Israel), Afrika och Latinamerika har hittills lyckats få ekonomins "OS-guld". Men kandidater av indiskt ursprung finns även i årets lista. Japan tas sällan upp i kandidatdiskussionen - trots att japanska ekonomer försett världen med en hel del viktiga ekonomiska forskningsresultat (M. Aoki, H. Uzawa, K. Hamada, N. Kiyotaki, K. Matsuyama). (Nästan) hela Latinamerika hoppas fortfarande på Hernando de Soto (fattigdom, äganderätt). Han anses dock ofta att vara för långt borta från Nobelpristagarnas vanliga teori- och modellvärld.

Likväl vågar jag påstå att det kan vara dags att åter utkristallisera en forskare med rötterna utanför de traditionella industriländerna. Kanske ligger Indienfödde Avinash Dixit rent vetenskapligt bäst till inom detta påtalade segment - Jagdish Bhagwati och Partha Dasgupta givetvis icke att förglömma. Sebastian Edwards och William Esterly kan möjligen utvecklas till

andra kandidater. Den stora talangen Ester Duflo med sina betydelsefulla "field experiments" får nog vänta ett bra tag till. Personligen skulle jag kunna ge henne mitt stöd redan idag - men också till den relativt unge utvecklingsforskaren Michael Kremer.

Tre amerikanska universitet (Chicago, Berkeley och Harvard) uppnår cirka en tredjedel av hittillsvarande Nobelpristagare (det vill säga sedan första prisutdelningsåret 1969). Även MIT, Princeton, Stanford och New York University står för åtskilliga Nobelpristagare.

Denna USA-aggregering är säkerligen till stor del ett resultat av den stora anhopningen av elitforskare på andra sidan Atlanten. Även flertalet av Sveriges internationellt mest kända aktiva nationalekonomer - exempelvis Assar Lindbeck, Torsten Persson, Lars Svensson, Jörgen Weibull och Per Krusell - har influerats av den amerikanska forskningsmiljön. Apropå Assar Lindbeck: Det ibland nämnda argumentet att Assar Lindbeck inte skulle passa som Nobelpristagare på grund av hans affinitet till Nobelprissfären håller jag fortfarande för felaktigt. Speciellt Lindbecks "insider/outsider"-forskning avseende arbetsmarknaden - särskilt tillsammans med Dennis Snower - har varit banbrytande.

Underrepresenterade inslag

Det bör också hänvisas till ytterligare två ytterst underrepresenterade inslag i Nobelprissammanhang. En *kvinnlig* ekonom/sociolog kom först 2009 på den historiska prislistan (Elinor Ostrom) - en brist som jag i denna översikt hade hänvisat till i flera år före 2009. Denna eftersläpning har delvis sin logiska förklaring, eftersom andelen kvinnliga ekonomer på toppnivå alltså är alldeles för begränsad. Men det finns dess bättre allt fler yngre kvinnliga forskare med goda framtidsutsikter. På kort sikt skönjes emellertid inte många kvinnliga Nobelpriskandidater. Internationellt uppskattade kvinnliga forskare är exempelvis Anne Krueger, Christina Romer, Susan Athey, Ester Duflo, Nancy Stokey, Janice Eberly, Janet Currie, Claudia Goldin, Catherine Kling, Janet Yellen och Monika Schnitzer. Det saknas dock tyvärr i stort sett kvinnor med banbrytande resultat på den mer teoretiska ekonomifronten som åstadkommit redan för två till tre årtionden sedan. Något som på sikt dess bättre kommer att förändras. Susan Athey (Harvard) och Ester Duflo (MIT) till exempel verkar kunna bli stora stjärnor - och förr eller senare konkreta Nobelpriskandidater. Antalet yngre stora kvinnliga ekonomtalanger växer ständigt. Stora ekonomiska forskningsrön med Nobelpriskvalitet behöver dock en minst 15-20-årig "utvärderingsperiod". Flera av ovan nämnda kvinnliga ekonomer bör dock inte helt uteslutas under de kommande åren - med kanske alltså Anne Krueger i spetsen.

Vidare bör inte bortses ifrån att ekonomer med forskning i *Europa* hamnat rejält på efterkälken i Nobelprissammanhang. Därför var det bra att 2010 års pris gick till arbetsmarknadsforskaren Christopher Pissarides. Fransmannen Jean Tirole till exempel borde dock redan idag vara en mycket het Nobelpriskandidat - trots hans fortfarande relativt "unga" ålder i jämförelse med genomsnittsåldern - och hans mer seniora landsman Edmond Malinvaud borde ha varit det i flera årtionden. Tiroles tid borde vara kommen. Alberto Alesina, Philippe Aghion, Timothy Besley, Richard Blundell, Patrick Bolton, Partha Dasgupta, Ernst Fehr, Jordi Gali, Martin Hellwig, David Hendry, John Moore, Peter Nijkamp, Sala-i-Martin, Dennis Snower och Guido Tabellini samt nuvarande IMF-chefekonomen Olivier Blanchard är andra välkända europeiska namn med (viss) verksamhet på denna sida Atlanten.

Skulle *livslång framgångsrik forskning* belönas - vilket inte hänt på senare år - torde nog Martin Feldstein, Robert Barro, Olivier Blanchard och Assar Lindbeck ligga speciellt bra till. Robert Barro finns likväl bland mina toppfavoriter med sin grundläggande empiriska tillväxtforskning.

Sammanfattningsvis:

Mycket talar för att en banbrytande forskningsinsats för cirka två årtionden sedan kommer att prisbelönas även denna gång. Nobelpriskommittén vill alltid undvika en belöning av relativt unga forskningsresultat, hur intressanta de än må vara. Man vill inte någon gång i framtiden

tingas erkänna att idag trovärdiga resultat inte håller i det långa loppet. Relativt ung - men framgångsrik - forskning har därför mer begränsade chanser att ta sig fram redan nu.

Prioriteringar

I ovannämnda, sammanfattande resonemang kan exempelvis nämnas som något för "färskt" Ross Levines finansiellt orienterade tillväxtforskning och David Cutlers, Ed Glaesers och Jonathan Grubers samt möjligen Kevin Murphys insatser inom "health economics". "Health economics" ser ändå inte ut att vara chanslöst. Detta lovande forskningsområde är synnerligen viktigt - även för praktisk tillämpning och i tider med betungande statsskulder.

Även Daron Acemoglus imponerande utvecklings- och tillväxtforskning och Alan Kruegers samt Joshua Angrists arbetsmarknadsstudier är redan av världsklass - men troligen också av "för ungt" datum. "Behavioral finance/economics"-forskarna Robert Shiller, Richard Thaler, Douglas Bernheim, Ernst Fehr och Ariel Rubinstein befinner sig nog i gränslandet till relevant "tidsmässig verifikation" (även relaterat till den tidigare pristagaren Kahnemans forskning).

Uppenbart är också att matematiseringen av den ekonomiska forskningen medfört en från Nobelpriskommitténs sida allt starkare fokusering på kvantitativa metoder jämfört med de mer allmänna, kvalitativa beskrivningarna av viktiga forskningsrön. Därför hör också ekonometrikerna Lars Peter Hansen och Jerry Hausman till mina främsta favoriter - trots Christopher Sims belöning för två år sedan.

Om några dagar får vi veta, vilken/vilka pristagare Nobelpriskommittén med sin ordförande professor Per Krusell (Stockholms universitet, IIES) har utsett.

*Blir det denna gång en pristagare med hemvist inom **makroekonomin**? Eller kommer den numera alltmer populära mikroekonomiska/experimentella/organisatoriska ansatsen att hävda sin allt starkare position inom den ekonomiska forskningen? Kommer kanske de mindre tippade interdisciplinära och finansiella forskningsgrenarna eller den för allmänheten mer svårbegripliga metodforskningen att hamna högst på prispallen? Cirka en tredjedel av alla hittillsvarande Nobelpriser har gått till makroekonomin, med en mer påtaglig anhopning under 1970- och 1980-talen. Ungefärligen samma andel står mikroekonomin och den interdisciplinära forskningen för. Trenden talar således både för och emot en makroekonomisk pristagare.*

Miljöekonomins makroekonomiska aspekter är - som redan antytts - kanske på väg att få relevans även i Nobelprissammanhang. Därför behöver de ekonomiska miljöforskarna William Nordhaus (Yale), Theodore Groves (UCSD), Martin Weitzman (Harvard) och Karl-Göran Mäler inte vara chanslösa. Den viktiga **informationsekonomin** ("information economics") har också fortfarande en ganska påtaglig utvecklingsbana framför sig trots elitforskare som till exempel Googles/f d Berkeleys *Hal Varian* och MIT:s *Glenn Ellison* - precis som den alltjämt eftersläpande forskningen kring **globala finansmarknader**, åtminstone om man följer priskommitténs traditionella mönster. Dessutom hade fjolårets två pristagare en uppenbar länk till informationsekonomin.

Avseende den relativt inflytelserika **mikroekonomin** förefaller områdena *företagsorganisation* (inklusive *incitament, governance, "moral hazard"*) och *kontrakt* samt *auktioner* bli alltmer intressanta inslag liksom nya *ekonometriska metoder* (även på makrosidan).

Kanske är det dags att åter ge forskningsområdena "**finance/finansmarknader**" tilldelning av Nobelpriset, vilket dock inte kan betecknas som en av Nobelpriskommittén försummad forskningsgren. Den senaste prisutdelningen till en "finance"-forskare ligger emellertid 16 år tillbaka i tiden. Det bör i detta sammanhang tilläggas att den rådande globala finanskrisen knappast kan skyllas på *bristande* forskning inom "finance" och generell finansmarknad - men möjligen på den obsoleta ansatsen med perfekta marknader i fokus (se många intressanta

arbeten av exempelvis bortgångne Ch.Kindleberger, R.Shiller, B.Eichengreen, M.Bordo, D.Diamond, F.Allen, C.Harvey, J.Stock, J.Tirole och även Bernanke själv). Finanskrisen bör således inte innebära något hinder för ett ge Nobelpriset till en ekonom med "finance" eller "financial markets" som specialitet. Tunga skapare, förespråkare och tillämpare av den perfekta marknadsteorin såsom Eugene Fama och Kenneth French borde dock ha tappat mycket terräng under den alltjämt rådande finanskrisen, vilken ju visat på allt annat än perfekta marknader och marknadsmekanismer. "Arbitrage Pricing Theory" (APT) - med Stephen Ross och även Richard Roll i spetsen - kvarstår som ett viktigt finansiellt forskningsområde. Douglas Diamond finns säkerligen bland de främsta priskandidaterna från finansmarknadsforskningen. Detsamma kan sägas om David Kreps och hans "dynamic choice behavior" (vilken också kan kopplas till andra områden).

Penningpolitik blir nog inget prioriterat forskningsämne i år heller, speciellt med tanke på dess oklara roll under finanskrisen. Om emellertid så skulle bli fallet, torde Lars Svensson, John Taylor, Michael Woodford och möjligen Jordi Gali framstå som de högst rankade forskarna. Men även Robert Barro har gjort en del viktiga penningpolitiska studier.

Interdisciplinär forskning - d v s kombinationen av ekonomi med bl a politik, sociologi, psykologi, hälsa och miljö - har också fått en hel del uppmärksamhet under årens lopp och tilldelats närmare en tredjedel av Nobelpriserna så här långt. Det kan så småningom också vara dags för den intressanta delgrenen "*law and economics*". Det vore nog fel att i år totalt utesluta "*behavioral eller cognitive economics/behavioral finance*" - med kanske Robert Shiller i spetsen. Forskningsområdet "cognitive science and economics" - i vilket "behavioral finance" ingår - ter sig dock för brett för en djupare diskussion på denna sida. Har finns också ett antal kandidater. Ariel Rubinsteins forskning kring "bargaining" och "bounded rationality" har också varit banbrytande. Kevin Murphys framgångsrika forskning till exempel knyter ihop ekonomi med *sociologi* och *hälsa*. Det gör också Mark Satterthwaite. Anthony Atkinson tillhör också skaran av ekonomer med social koppling. Vidare ter sig kombinationen *politik och ekonomi* alltjämt mycket intressant - med bl a Torsten Persson, Guido Tabellini, Timothy Besley och givetvis Alberto Alesina som viktiga företrädare. Persson är dock i år ledamot i utnämningssutskottet.

Ekonometri och statistiska metoder inte att förglömma. Här finns många viktiga, ännu obelönade insatser insatser (W.Fuller, L.P Hansen, D. Hendry, J. Hausman, S. Johansen, A. Pagan, P. Phillips), vilka jag emellertid inte vill fördjupa mig i. Den USA-födde Chicago-ekonometrikern Lars Peter Hansen och Jerry Hausman står kanske längst fram i den väntande kön av statistiker/ekonometriker. Det vore allt annat än en överraskning om 2013 års Nobelpris i ekonomi gick till någon/några av dessa matematiskt orienterade ekonomiforskare.

Egna favoriter

Nedan sammanfattas mina *egna favoritområden och -lister för 2013, från snävt till ganska brett.*

Forskningsområden / Preferred Research Areas in 2013:

Tillväxt och utveckling, konjunktur, konsumtion, finans (makro), ekonometri, interdisciplinärt (miljö, psykologi, sociologi, hälsa) - och mikroekonomi med främst "governance", "incentives", finans (mikro) och tillämpad (experimentorienterad) tillväxtforskning.

1. My own “top-10 list” for the Nobel Prize in Economics 2013 (no special ranking) – by Hubert Fromlet, October 3, 2013

- ✘ Robert Barro
- ✘ Paul Romer
- ✘ Avinash Dixit
- ✘ Gene Grossman / Elhanan Helpman
- ✘ Angus Deaton
- ✘ Douglas Diamond
- ✘ Lars Peter Hansen
- ✘ Jerry Hausman
- ✘ Bengt Holmström
- ✘ Jean Tirole

2. My own ”top-20 list” for Nobel Prize in Economics 2013 (no special ranking) – by Hubert Fromlet, October 3

- ✘ **Macroeconomics** - makroekonomi (allmänt, modeller och dylikt):
Robert Barro (Harvard), Robert Hall (Stanford), Paul Romer (Stanford, även mikro), Angus Deaton (Princeton)
- ✘ **Microeconomics** - mikroekonomi (kontrakt- och auktionsteori, ”theory of firms”, ”theory of incentives”, institutionell ekonomi):
Jean Tirole (Toulouse), Bengt Holmstrom (MIT), Avinash Dixit (Princeton), Paul Milgrom (Stanford), Oliver Hart (Harvard)
- ✘ **Finance:**
Stephen Ross (MIT) / Richard Roll (UCLA), Douglas Diamond (Chicago), Michael Jensen (d:o), John Campbell (Harvard)
- ✘ **Econometrics / statistics:**
Lars Peter Hansen (Chicago), Jerry Hausman (MIT)
- ✘ **Interdisciplinary research**
 - ekonomi & finance / psykologi: Robert Shiller (Yale)
 - ekonomi / ”law and regulations”: Harold Demsetz (UCLA)
 - ekonomi / miljö:
% Robert Nordhaus (Yale), Martin Weitzman (Harvard),
Partha Dasgupta (Cambridge)
 - ekonomi / hälsa:
% Charles Manski (more indirectly, Northwestern),
Kevin Murphy (Chicago)
 - ekonomi / sociologi
Kevin Murphy (Chicago)

Som synes, har jag denna gång en längre lista på mikroekonomer än på makroekonomer. Denna fördelning säger dock inget om årets slutresultat, speciellt inte med tanke på det stora antalet namn med interdisciplinär forskningsbakgrund. Även ett annat namn från nedanstående - något större - lista kan bli vinnare av årets Nobelpris; plus kanske ytterligare 150-250 personer som inte finns på vår kandidatlista. I denna skrift analyseras uteslutande kandidaternas vetenskapliga

insatser - ej eventuella aspekter av det personliga slaget. Totalt sett har ekonomipriset med andra ord fortfarande många namn och forskningsområden att belöna.

Några äldre ekonomer är fortfarande tänkbara Nobelpristagare trots gradvis minskande sannolikhet - med kanske William Baumol, Gregory Chow, Israel Kirzner, János Kornai, Assar Lindbeck, Edmond Malinvaud, Nathan Rosenberg, Martin Shubik och Gordon Tullock i spetsen.

Denna gång vill jag återigen försöka att presentera en lista på vad jag vill kalla enligt nedan:

3. **“Combinations of potential prize winners by name”**

(which does not rule out that there will be once more a single winner). The combinations are (without ranking):

- ✘ Gene Grossman / Elhanan Helpman / Avinash Dixit
- ✘ Jaghdish Bhagwati / Avinash Dixit / Partha Dasgupta
- ✘ Paul Romer / Robert Barro / William Baumol
- ✘ Philippe Aghion / Peter Howitt / Paul Romer
- ✘ Gordon Tullock / Anne Krueger
- ✘ Angus Deaton / Robert Hall / Lars Peter Hansen
- ✘ Robert Nordhaus / Martin Weitzman / Partha Dasgupta
- ✘ Dale Jorgenson / William Baumol / Israel Kirzner
- ✘ David Card / Thomas Sowell
- ✘ Bengt Holmstrom / Jean Tirole
- ✘ Andrei Shleifer / Robert Vishny
- ✘ Robert Shiller / Richard Thaler / Ernst Fehr
- ✘ Stephen Ross / Richard Roll
- ✘ Sanford Grossman / Oliver Hart / Jean Tirole
- ✘ Nobuhiro Kiyotaki / John Moore
- ✘ David Kreps / Robert Wilson

Precis utanför listan:

Gregory Mankiw / David Romer / David Weil

Vadslagningsbyråernas odds ger sällan rätt vägledning. Egna analyser har visat att inte ens antalet artiklar i de främsta ekonomiska tidskrifterna behöver ge rätt fingervisning. Dels ligger en del tidigare Nobelpristagare ganska långt nere på den typen av ranking. Dels finns det väldigt många rena statistiker/ekonometriker bland de främst placerade artikelskribenterna, eftersom deras pionjärinsatser ofta styr modellval och dylikt i många vetenskapliga, mer banbrytande artiklar/papers. Denna inriktning halkar dock inte efter i ett 10-års perspektiv.

Som nya namn (*new names on the list*) på denna ganska begränsade lista finns i år

- ✘ **Partha Dasgupta** (Cambridge)
- ✘ **Anthony Atkinson** (Oxford)
- ✘ **David Hendry** (Oxford)

Namn som Olivier Blanchard, William Easterly, Richard Freeman, John Taylor, Maurice Obstfeld, Edward Lazear och Neil Wallace fanns tidigare på våra listor - men har ännu inte återkommit (vilket dock Partha Dasgupta och Anthony Atkinson har gjort). Det innebär ändå att jag kan tänka mig dem samtliga som seriösa kandidater på en namnlista som är snäppet bredare än nedanstående.

Här ser jag också tre **svenskar**: Assar Lindbeck, Lars E.O. Svensson och Karl-Göran Mäler.

Sammanfattning:

Av totalt 200-300 tänkbara kandidater försöker vi i denna analys varje år ta fram maximalt 40 speciellt starka namn (se tabellen på nästa sida). Endast 3 av dessa 40 kandidater är huvudsakligen verksamma utanför USA (det vill säga i Europa). Rent matematiskt är sannolikheten att jag hamnar rätt med årets "namnprognoser" 10-15%.

4. My own "top 40"-list for 2013 – by Hubert Fromlet

Possible strong Nobel Prize candidates **Research areas**

Tänkbara nobelpriskandidater:

Forskningsområden (bland andra):

Alesina , Alberto (Harvard University)	Politik och ekonomi
Atkinson , Antony (Oxford) ³	Inkomstfördelning, fattigdom
Barro , Robert (Harvard University) ¹	Tillväxt, humankapital, penningpolitik, konjunktur
Baumol , William (NY University)	Industriell organisation, entreprenörskap
Bhagwati , Jagdish (Columbia University)	Frihandel, "emerging markets"
Campbell , John (Harvard)	Finance
Card , David (Berkeley)	Arbetsmarknad, "economics of immigration"
Dasgupta , Partha (Cambridge) ³	"Development economics", miljö
Deaton , Angus (Princeton) ^{1, 2}	Konsumtion ("Deaton Paradox"), "health", development
Demsetz , Harold (UCLA) ²	"Theory of firms", "law and economics", regleringar
Diamond , Douglas W. (Chicago) ¹	Bank och finans
Dixit , Avinash (Princeton) ^{1, 2}	Industriell organisation, tillämpad mikroteori, offentlig ekonomi
Fehr , Ernst (Zürich)	Fairness, "behavioral finance", experiments
Granovetter , Mark (Stanford)	Sociala nätverk i ekonomin
Grossman , Gene (Princeton) ¹	Internationell handel och tillväxt samt "political economy"
Hall , Robert (Stanford University) ¹	Praktiskt orienterad konjunkturforskning
Hansen , Lars Peter (Chicago) ¹	Ekonometrisk utveckling (GMM, finansiella mätningar)
Hart , Oliver (Harvard) ¹	Kontraktsteori, "theory of firm scope",
Hausman , Jerry (MIT) ¹	Mikroekonomiska metoder och applikationer, "Hausman Test"
Hellwig , Martin (Bonn)	Incitament, offentlig ekonomi
Helpman , Elhanan (Harvard) ¹	Internationell handel och tillväxt samt "political economy"
Hendry , David (Oxford) ³	Ekonometri
Holmstrom , Bengt (MIT) ¹	"Theory of firm scope", incitament, "corp gov", "moral hazard"
Jensen , Michael C. (Harvard)	"Theory of firms", "finance", "corporate finance"
Jorgenson , Dale (Harvard) ²	Tillväxt, produktivitet, humankapital
Kiyotaki , Nobuhiro (Princeton)	Links macro/micro, economic shock model, credit imperfection
Kreps , David (Stanford)	Dynamiska beslutssituationer/-processer
Krueger , Anne (Johns Hopkins D.C.) ^{1, 2}	Internationell handel, "rent seeking", "emerging markets"
Manski , Charles (Northwestern)	Social policy, social interaction, econometrics
Milgrom , Paul (Stanford)	Kontrakts-, auktionsteori, "corporate games"
Murphy , Kevin (Chicago)	Inkomstfördelning, humankapital, tillväxt, hälsa

Nordhaus , William (Yale)	Miljöekonomi
Romer , Paul (New York University, NYU) ¹	Humankapital (modern tillväxtteori)
Ross , Stephen (MIT) ^{1, 2}	Derivatforskning, ”arbitrage pricing”
Rubinstein , Ariel (Tel Aviv Univ, NYU)	”Bargaining”, ”bounded rationality”
Shell , Karl (Princeton)	Tillväxt, ”monetary economics”
Shiller , Robert (Yale) ²	”Behavioral finance”
Shleifer , Andrei (Harvard)	”Law and Finance”, corporate governance, behavioral finance
Stokey , Nancy (Chicago)	Tillväxt, ekonomisk utveckling
Tirole , Jean (Toulouse Univ, MIT) ¹	(Av-)regleringar, spelteori, finansmarknader, incitament
Weitzman , Martin (Harvard)	Miljö

¹ 15 kandidater som rent objektivt denna gång kanske bör ges speciell uppmärksamhet.

² Kandidater som har medverkat i de 20 viktigaste uppsatserna i American Economic Review (AER) under de senaste 100 åren enligt en jury för några få år sedan, bestående av sex mycket kända amerikanska ekonomer, bland dem tre tidigare Nobelpristagare. Denna klassificering behöver dock inte öka chanserna att få priset - men kan innebära en god chans att hamna bland de främsta kandidaterna. AER anses av många experter vara det viktigaste publiceringsorganet för ekonomisk forskning.

³ Nytt namn på årets lista.